

ELŐFIZETÉS ÁRA:

Egész évre . . . 6 frt.
Félévre . . . 3 „
Negyedévre . . . 1 „ 50 kr.

Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatkak vissza.

Egyes szám ára 15 kr.

A nyilttérben minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉN-VÁRMEGYÉNEK HIVATALOS LAPJA

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉS DIJJA

Hivatalos hirdetéseknek:
Minden szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.

Petitnél nagyobb, avagy diszkrétül vagy körzettel ellátott hirdetésekért termékek szerint minden negyszög centim. után 3 kr. számítatik.
Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetések és pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.

Könyvtárat a magyar munkásoknak.

— Kérem a magyar nemzethez. —

A szocializmus a jövő. Egyesek már fájnak tőle, mások még nem hisznek benne. Egyik nézet sem helyes.

A szocializmustól nincs okunk félni; de azt könnyelműen kicsinleni sem szabad.

A szocializmus ma már nálunk is odaérlelődött, hogy azzal foglalkozni elmulaszthatatlan kötelességünk.

Miért?

Vessünk csak egy pillantást arra a szocializmusra, mely nálunk vert gyökeret. S mit látunk? Azt, hogy itt nálunk a szocialisztikus tanokat oly elemek hirdetik, kik a nemzetközi szocializmusnak hívei. Ők szoros értelemben vett állami társadalmi rendet nem ismernek. Előttük megváltó eszmeként egy egységes államrend, megváltoztatott társadalmi formákkal lebeg. Ők a nemzetköziesség alapján állanak. Hazát nem ismernek. Azzal hogy ezer évvel ezelőtt vért és életet áldozva, ezt a hazát nemcsak megszereztük, hanem ugyanannyi időn át, bár nehéz küzdelmek árán, meg is tartottuk, ők nem törődnek.

A nemzetköziesség elvétől megméltelyezve nyíltan merik kimondani azt, hogy ők nem akarnak hazafiak lenni.

Feltéve, de semmi körülmények között se engedve meg, hogy minden magyar elfogadná ezt: mi lenne akkor belőlünk? Mi? Hát elvesznénk nyomtalanul a népek oceánjában. Elvesztenék mindazt, a mit ezer éven át magunknak kiküzdöttünk.

És a népek milliói s a nemzetek századai között talán érvényre juttathatók törekvéseinket? Hát nem szolgálhat intő példaként a történelemből vett népvándorlás szomorú képe, melyben egyes, nálunk sokkal

nagyobb, de hasonlóan elégedetlen nemzetek, sorsukon javítani akarva, elhagyták hazájukat s beleolvadtak abba a nemzetesbe, melynek keblén azt hitték, hogy boldogulhatnak.

Mi történt velük?

Eltűntek a föld színéről, még fajuk is kiveszett.

Hát lehet-e józan eszű s gondolkozású hazafi a nemzetközi szocializmusnak híve?

Nem! A mit mint önálló állam ki nem vihetünk, azt mint hazafiatlanok el sohasem érhetjük.

A nemzetközi szocialisták pedig ezt így akarják.

Elismerem, sőt erős meggyőződésem, hogy munkásaink helyzetén és sorsán javítani kell. De nem hamis tanokkal, miket a magyar munkás sohasem fog megérteni, hanem konkrét dolgokkal, melyeknek hasznát veheti.

A munkások baját nem lázító beszédekkel, emberbaráti intézkedésekkel: testvéri szeretettel, humanitárius eszközökkel lehet csak gyógyítani.

Most ezen a helyen a munka és tőke közt fenálló viszonyról irni nem akarok; de mivel az „Országos Nemzeti Szövetség” sok üdvös céljainak egyike a magyarországi munkások sorsán javítani: komoly és erős törekvésünk mindenütt oda hatni, hogy javítsuk a munka feltételeit. E cél elérésére a magyar társadalomban hangulatot akarunk teremteni s a közvéleményt megnyerni. Járjon elő jó példával maga az állam. Építtessen, de nem egyes üzerek útján, tágas egészséges munkásházákat, munkástelepeket. Lehetőleg közel a gyárhoz. Indítasson a külföld mintájára, egyes helyeken már nálunk is meglevő munkásvonatok, lehetőleg önköltségi áron alul. Tessék a végrehajtási

törvényt — tekintettel a munkások mostoha helyzetére — humanitárius szempontból revideálni. Munkanélküliség esetén a saját magát és családját biztosító házi vagy gyári munkával ellátni, vagy neki egyéb időszakos foglalatosságot nyújtani. Rokkantság esetére pedig az ország különböző helyein felállítandó rokkantmunkásházba felvenni, nehogy éhen haljon.

Igaz ugyan, hogy mindezt az állam csak akkor viheti keresztül, ha hogy hathatós támaszul szogál e törekvésében a nagy társadalom. Ne várjunk mindent az államtól. Valósítsuk meg azt, a mire saját erőnkkel is vállalkozhatunk. Hiszen mindenütt rendeznek téli esteken át jótékony célú hangversenyeket és egyéb ünnepeket. Gondoljunk e szegény, nyomorgó munkásokra is. Szervezkedjünk vármegyeszerte. Gyűjtsünk pénzt. Legyen minden egyes vármegyének egy rokkantmunkásház-alapja s később rokkantmunkásháza.

Ha ezt idővel elérhetjük — csak akarni kell — akkor a magyar munkások maguk fogják kifűstölteni gyülekező helyeikről a nemzetközi apostolokat.

Ezekhez a bajokhoz még egy harmadik baj is járul, nevezetesen, hogy anyagi eszköz hiányában nem nyer szellemi szórakozást. Mit csinál tehát? Eljár a korezmába s leiszsza magát. Napikeresményét eltékozza, családját otthon nyomorogni hagyja, saját egészségét tönkre teszi. Végre elkeseredik. Az „Országos Nemzeti Szövetség” belátta, hogy itt sürgősen kell tenni a munkásokért s ezért felállította a munkásképző intézményt.

Csak hogy még ez is kiegészítésre szorul. A munkásképző intézményt teljessé csak az önképzés teheti. E célból az „Országos Nemzeti Szövetség” a munkás-

megette a kenyeret, a kuthoz ment s egy jó izüt ivott a vederből, száját megtörölve s így szólt:
— Hát hallgass ide lelkem! Tied ez a gyermek?

— Igen, mondá Rebeka.

— No hát nézzük csak elébb, jó helyen járunk-e? S kiveszi a dolmánya zsebéből az abban levő kis „medaljomot”, melyben Péter és az ő képe volt üvegre festve s arra egy tekintet vetett a vén katona s látva az azoa festett nő és a Rebeka közt való azonosságot, így folytatta:

— Te vagy tehát lelkem Keresztes Péterné?

A nő igent bólintott lehorgasztott fővel.

— Hát igazán a tied ez a gyermek? kérdé újra.

— Igen! mondá Rebeka.

— Na hát, sajnálom szegénykét, — de meg is van benne az apja vonása, szól a még mindig a kezében levő képre és a kis finra tekintve.

A nő rémülten tekintett az öreg katonára, s annak kezét megfogva így szólt:

— Mit tud? kérem szóljon, beszéljen s remegett egész testében.

— Hát azt tudom, szólt hegykén az öreg katona, hogy szegénykének az apja elesett a csatában . . .

A nő hangja elakadt, szíve hevesen dobogott, szeméből könnyek s homlokáról hideg verejtékek gördültek le sápadt arcára.

A fiúcska reá nézett kék szemével a szanta katonára, de mikor anyja felsikoltott és összerogyott, sirva melléje dült és esőkolgatta hideggé lett sápadt arcát. S így kiáltott föl:

— Mama, kedves mama! — S a gyermek

Aron leánya.

— A „Zemplén” eredeti tárcája. —

— Elbeszélés. —

Írta: Jónás Izsó.

(Folyt. és vége.)

Egy holdvilágos nyári estén újra kint ültek a kertben. A falu csendesebb volt, mint azelőtt s a kert is nem a virágok illatával tölté be a levegőt, mint annak előtte, hanem a busuló égből szóló sóhajtásokat hangoztatta vissza.

Egyszerre kopognak a kapun! Rebeka a kapuhoz siet.

— Hátha a férjem?!

A kapu megnyílik s egy poros, összetört alak, mankóra támaszkodva, fujta feléje a füstöt egy kurta száru cserép pipából.

— Jó estét bácsi! Mi tetszik? kérdé az idegentől Rebeka fuladozó hangon.

— Jó az estéje annak, akinek jó, de nekünk nem! Most jövök a haremzöről!

— Mi hirt hozott? kérdé Rebeka dobogó szívvel.

— Menjünk beljebb, majd rendin eléadom, s azzal belépett a kertbe s ott a legelső padra vetette magát.

— Éhes is volnék, szomjas és fáradt — mondá körültekintve fürkésző szemével.

Rebeka beszaladt a házba és előhozta a mije volt: egy darab fekete kenyeret.

— Lássá bátyám nekünk sincs egyebünk, de ezt örömmel oda adom.

— Köszönöm! köszö . . . s mohón belé harapott — köszönöm!

Rebeka vele szemközt ült s a szőke kis fiu anyja mellett állott. Mikor a vén katona

TÁRCA.

Fohász.

Örültnek hisznek, de jól látok én . . .
Borzasztó sorsom, adáz végzetem
Ide láncolt e szűk falak közé! . . .
Meggzabadítasz-e még Istenem?!

Hű nő férje, hét kis gyermek' atyja
Könyörög hozzád mennyei atyám:
Oszladsd elmém' elborult világát,
Hogy visszanyerjenek ők és hazám! . . .

Istent, hazát, imádtam, szerettem,
Védelmeztem embertársim' jogát,
Családomnak éltem és követtem
Az igazak' útját és nyomdokát,

'S ily igaztalan a sors Istenem!
Hét gyermekem — és elmém elborul,
Még sok más gonosz él, vagyont szerez
Alutakon, csalással, gonoszúl! . . .

De Istennel perbe nem szállok én . . .
Szeretteim ti bizva bizzatok,
Ki elborítá lelkem' világát
Felderitheti még a holnapot,

Vagy ha az van megírva — gyermekim —
Hogy éltetem több nap már nem virad,
Akkor is csak hálát rebegjétek,
Mert: „becsületem, az tisztán marad!”

1d. Bajusz József.

könyvtár bizottságát alkotta meg. Ez a bizottság már megkezdte ugyan működését, de saját erejéből, anyagi eszközei hiányában, annyi könyvet nem képes beszerezni, a mennyivel a nagy számban jelentkezőknek óhajtana szolgálni. Ez a könyvtár a munkásoké s azok családjáé leszen. De, hogy ez mielőbb meg legyen:

Hozzátok fordulunk lelkes magyar honleányok s hazafiak! Kérünk Titeket, adjatok egy-egy magyar könyvet a magyar munkások könyvtárának! Teremtsetek meg e könyvtárat hazafias adakozásaitokból. Irjatok egy-egy munkásnépnek szóló közhasznú mondást könyveitek első üres lapjára s küldjétek azt be neveitek sajátkezü aláírásával, címeitek pontos megjelölésével az „Országos Nemzeti Szövetség”-hez (Budapest, József-körut 7.)

Nagy a mi hazafiságtokba vetett bizodalunk. Ennél nagyobb csak a Ti áldozókészségtek lehet, mely biztos hitünk meg fogja teremteni a magyar munkások könyvtárát.

Balassa Antal.

Naptáregyesítés.

(Folytatás és vége.)

És, Méltóságos Ur, ez szól nem csak a cselédségről, de szól mindazokról a gkat. polgárokról, kik mint zsellérek az összes nyári gkat. ünnepeken kapálni, kaszálni, aratni csépelni kénytelenek, s midőn így megbontják az anyaszentegyháznak az ünnepek megtartására vonatkozó parancsát, evvel kapcsolatosan megtárgyalva lelkülméretük egyebekben is áthágni az anyaszentegyház intézkedéseit. Es vajjon, azok felelősök-e mindezekért Isten és a világ előtt, s különösen a 200 ezerre tehető magyar ajku gkat. nép előtt, kik vagy fanatizmus, vagy ostoba felfogás mellett még ma is dogma és vallási sérelmet látva a naptáregyesítésben, elég számosan talán még a mostani időben is ellenézni merészlik a naptáregyesítést!

Azt tartjuk, Méltóságos Ur, hogy bármily számmal lennének is a naptár egyesítésének elfogult ellenzői, ők a károkért és botrányokért felelősek nem lehetnek, mert a felelősség ugy a multakban, mint a jelenben egyedül az intéző körököt terheli.

De továbbá, vajjon szóra sem volna méltó, hogy különösen midőn a két husvét között csak egy heti különbség van, akkor a gkatolikusok a komaság, a szomszédtság, a rokonság és egyéb címen a nagy hét szent napjain együtt sódaroznak, pászkát esznek a latin ritusokkal! Hát ugyan ilyenkor mi értelme is van a gkat. Husvét pászkájának?! S volna-e hát oly hitvány gondolkozásu keresztény, ki nem találná azt szebbnek és üdvösebbnek, hogy a világ ugyanazon egy Megváltójának dicső feltámadási ünnepét egyszerre ünnepelje a ker. világ?!

De végre, mindezeket kívül elhallgassuk-e azt a másnemű botrányt, mely nem csak az alde a felvidéken is számtalanszor előfordul, mi-

dőn a gkat. husvét, pünkösöd s karácsony másodnapján, avagy más, még pedig néha templomi, más szóval bucsui s nagy ünnepeinken megtartatnak az országos nagy vásárok, mint szintén a heti vásárok. — miként, hogy többet ne említsünk S.-A.-Ujhelyben a b. főesperes minden fáradozásai dacára gyümölcsöltő nagy ünnepünkön, — vagy Ungváron magában a püspöki székvárosban Urszínváltozáskor, még pedig nemesak templomi, de egyenesen a cseholyai bucsui ünnepen megtartott a nagy vásár, messze vidékről oda sereglett annyi temérdek buzgó nép nagy bámulására és megbotránkozására?!

Mindeme ezer és millió botrány soha elő nem fordulna: ha az ó-naptár folytán 12 nappal később nem esnének ünnepeink.

Igaz, első sorban itt arra a hálás és szép érzelmre gerjedhetünk, melyet Méltóságodnak a 10 ezer koronája, mint szép alapítványának letévése alkalmából mondott következő saját szavaiból is meritünk: „... valóban esodával határos, hogy g. szert. kat. híveink nemesak léteznek, de keleti sz. ritusunk iránt való törhetetlen ragaszkodásukat... esorbitatlanul meg is őrizték”...

Mihez képest másodsorban az a felfogás is támadhat többeknél, miszerint, ha az a menyei gondviselés annyi és pedig történelmi nyomtatás, hánytatás, sőt üldöztetés dacára így fenntartotta e gkat. népet az ó-naptár használata mellett, hát majd megtartja továbbra is, ha ezentul is megmarad az ó-naptár mellett.

Csak hogy e felfogás már a Szentlélek elleni bűnnek minősíthető, mely sem ezen, sem a más világon meg nem bocsájtatik azoknak a „többeknek” vagy csak igen nehezen. Eme felfogás ugyanis a Szentlélek elleni 6. bűn első pontjával egészen rokon bűn, mely így szól: „A Szentlélek irtalmában való vakmerő bizakodás.” Sőt eme vétke felfogás még több is, mint rokon bűn, mert ott csak az irtalmakra, itt pedig egyenesen magára a Szentlélekre irányul ez a látszólag csak „nembánomság” természetű, de azért lényegében mégis vakmerő bizakodás és számítás.

Igy hát, midőn látjuk, hogy népek, nemzetek óriási léptekkel haladnak a civilizáció útján, hát már csak ideje, de nagyon is ideje lenne hogy mi is, 100 ezrek forró öröme, különösen pedig lelki és anyagi javára szapaduljunk már meg ennek az ósdi ó-naptárnak kárhuzatos használatától.

És Méltóságod, midőn legközelebb remek bizonyítékát mutatta be az ország színe előtt valóban atyai szívjóságának a felvidéki rutén nép inséges nyomorán enyhítendő, — ehhez képest mi, a hegyaljai esperesi kerület papsága, nem is annyira a magunk, mint inkább egyenesen a hitélet megóvása és a hajdu-dorogiakkal is együtt érezve, e fontos ügyre vonatkozólag a 200 ezernyi magyar ajku gkat. nép érdekében, midőn ezuttal fiui hódolattal emelünk szót Méltóságod kegyes színe előtt: vajjon nem remélhetnénk-e mi is azt, hogy midőn a naptár egyesítése oly régen vajudik, s a lapokban is évről-évre felmerül, és pedig mindég annak világos és kétségbevonhatatlan feltüntetésével, hogy az ó-naptár tökéletlen, vagy más szóval, hogy hát még is csak jobb a Gergely pápa naptára, „vajjon tehát Méltóságod apostoli buzgalma és

éles előrelátása nem jogosíthat-e fel bennünket arra a bizalmas feltevésre, hogy Méltóságod a küszöbön álló országos autonómiai kongresszuson főpásztori legfontosabb gondjai közé fogja sorolni a naptáregyesítés fontos ügyét szőnyegre hozni, eme mély alázatosságu feliratunkkal kapcsolatosan?

Igaz ugyan, hogy az ósdi ó-naptár használatával megszoktuk már a politikai szennyet magunkon hordani; s az is igaz, hogy a világ szeme is megszokta már kétségtelen hazafiságunkon e foltot, e szennyet szemlélni, s ily módon talán megélhetnénk már továbbra is az ó-naptár kárhuzatos használatával; — de midőn a mai konstellációk mellett e naptár használatának alázatos előadásunk elején vázolt politikai oldala veszedelmes logikával közel már felénk: ez alapon nem csak jelenünkre és multunkra, de jövőnkre való tekintetből is a higgadt és józan felfogás mellett itt a 12-ik órája annak: hogy valahára szabaduljunk meg az ó-naptár kárhuzatos használatától.

Es nekünk ugy látszik, hogy a Gondviselés Méltóságodnak tartotta fel osztályrészült azt a szép szerencsét, hogy a mit némely felejthetetlen elődei meg nem tettek, avagy talán meg sem tehettek, azt Méltóságod mintegy még most is elég tekintélyes, és pedig mint ós-anya egyházmege lángbuzgalmu főpásztorra tenné meg, hogy Méltóságod nagy neve túlragyoghassa minden dicső nagy elődeinek nevét.

Ugyanazért nem időzve annál a pontnál, mennyire felette szükségessé vált immár, hogy a naptár egyesítése minél előbb megtörténjék; nem időzve annál a pontnál sem tovább, mennyire káros, mennyire lealázó és sok helyen és tekintetben pedig mennyire szegényletes is már a mai korban, hogy mi mint különben hű katolikusok, az emberiségnek ugyan egy Megváltóját hiszszük és imádjuk, még is azért ugyan-annak az egy Megváltónak örvendetes születés-ünnepét, midőn még protentáns ker. atyánkfiai is egyszerre tartják a latin katolikusokkal, mi katolikus létünkre más időben és csak 12 nappal később tartjuk meg!

Hiszen ha ugyan egy, a minthogy csak-ugyan nem is kettő a Megváltó, van-e a világon nagyobb logikátlanlás, mint az, hogy mi gkatolikusok, kik különben oly közel állunk a rkat. egyházhoz, hogy teljesen benne is érez-zük magunkat lenni, még is azért az ünnepeket külön tartjuk! Holott protestáns ker. atyánkfiai együtt ünnepelnek a latin kat. egyházzal, kik pedig egyebekben annyira eltértek tőle.

Ugyan hát mi örömrünk, mi dicsőségünk lehet nekünk az ó-naptár mellett még ma is vesztegelni, midőn oly régtől fájdalmasan tapasztaljuk, mily igen lealázó ez ó-naptár használata annyi 100 ezer gkat. hívőre, sőt káros magukra a vegyes szertartásu házasságban élő latin kat. hívőkre!...

Persze az intézőkörök távolról sem tapasztalják a csak rövidesen vázolt ezer és ezer féle botrányt; mert ha tapasztalnék és tudnák, ugy bizonyára már réges régen egyszerre ünnepelnek a sz. karácsonyt.

Azért mi, kik nemesak tapasztaljuk, de mélységes megilletődéssel át is érezzük mind ama számtalan botrányt, mely az ó-naptár dédelgetéséből ered: igazán szent és elmaradhatatlan kötelességünknek ismerjük ezuttal fiui hō-

hangja újból eszméltre hozta az elájult nőt. S a vén katoná addig egykedvűen fujta a füstöt. Látott ő már ennél szomorubb képeket is az életben.

S midőn teljesen magához tért, a vén katoná esakójába vizet hozott s azzal kendőjét benedvesítvén, Rebeka homlokára kötötte.

Rebeka fájdalmasan magához szoritotta gyermekét, így szólva hozzá:

— Ne hidd fiam — ne hidd, a te apád nem halt meg — a te apád él! — De azért magában mégis azt gondolta, árva vagy és én özvegy és elhagyatott vagyok. És szeméből akaratlanul is omlottak könnyei, mert eszébe jött most a kitagadás s az apai átok...

Az öreg Áron feladta boltját, részint mert rosszul ment az üzlet, ebben a háborus időben, részint mert nem akart az emberekkel érintkezni, mióta vele az a meggyalázó eset történt. Egy kis viskóba huzta meg magát, feleségével, az „istenfélő” Sárával.

Ő nem törődött a politikával, nem tudta megérteni, miért oly bolondok az emberek, hogy önkéntesen berukkólnak. A házikó előtt, melyben lakott, egy kőpad állott és ott szokott délutánként ülni, mikor a napsugarak besütöttek kis szobájába, míg ott a vén hársfa sűrű lombja árnyékosan tartotta a helyet. Néha a szomszédok el-eljöttek hozzá, ha jó tanácsra volt szükségük.

De aki azt merte tőle kérdezni, hogy a leánya a szép Rebeka hol van és mit csinál, azt a faképnél hagyta s arra nagyon megharagudott.

Egy meleg augusztusi nap délutánján kint ült a kőpadon s eltűnődve a multakon, egyik karjára hajtotta fejét. A szomszéd is oda jött s megzavarva a mély esendet kérdé:

— Min tőri a fejét Áron szomszéd?!

— Azon, Vermes szomszéd uram, hogy, hogy lehet az ember olyan bolond; csatába menni, ha nem muszáj!

— Tudj -e, hogy Keresztes Péter uram is elment a csatába? kérdé a szomszéd.

— Mi közöm tüle, felelé rá hetykén és félvállra Áron.

— Hát az, hogy elesett a hazáért s meghalt a csataterén, azt tudja-e, Áron szomszéd!

— Mit bánom én — mondá reá Áron s nyugodtan fujta a hosszú száru cseréppipa csipős füstjét.

— Hát a feleségével és gyermekével mi lesz?! — kérdi újból a szomszéd.

— Mit bánom én — mi közöm hozzájuk. Éljenek ahogyan tudnak, — felelé Áron.

— De azoknak nincsen ám semmijük sem s Áron szomszéd csak nem hagyja őket elpusztulni s éhezni, hiszen a leánya...

Mintha megszurták volna az öreg Áront, ugy felugrott, védően maga elé nyujtva kezét.

— Az én lányom? Mit gondol maga Vermes uram! Isten ments, az nem az én lányom. Az én lányom zsidó volt, nem katolikus, az én lányom szót fogadott az atyjának, az én lányom szerette szüleit, az én lányom becsületes volt, az én lányom már régen meghalt!...

Ézzel aztán ott hagyta a szomszédot, be ment szobájába, bezárta maga után az ajtót és imádkozott egész délután. Nem tudott aludni

egész éjjel, csak az a gondolat bántotta, — hogy az özvegyen maradt Keresztesné mégis csak az ő lánya, — az ő vére. Felkelt, gyertyát gyújtott s felkölté feleségét.

— Látod fiam, mondá izgatottan, még sem jól eselekedtem, mikor egyetlen gyermekünket kiátkoztam! Isten meghallgatta apai átkomat s máris csapással sújtotta s most először ejtette ki e szavakat, könyök közepette, férje szegénynek meghalt, elesett a csatában! S az „istenfélő” jámbor asszony e szavak hallatára sirni kezdett. De Áron így szólott hozzá:

— Ne sirj, hagyd, azzal ugy sem segítünk rajta!... Ide hallgass én gondolkoztam a dologról s azt vélem, hogy legjobb lesz, ha így eselekszünk.

— Te a fiut tanítani fogod Jehová-t dicsőíteni, megismerteted majd vele Mózes szent tanait. En pedig, hogy az átok a kis fiu ártatlan fejét ne sújtsa, kiengesztelem a mindenek urát, a legkegyelmesebb és legjobb Adonájt és az én büneimnek, valamint a leány büneinek kiengeszteléseért elzarándokolok Dávid templomába, Jezusálembe!... Ha elérem a szent földet, szent port hozok a ti számotokra is, de ha nem térnék vissza, akkor őseink porától szentelt földbe térek nyugalomra. Legyen meg az Ur akarata s kegyelmezzén meg neki az ur isten!...

E szavak után a két öreg keservesen zokogott. Az öreg asszony nem mondta, hogy ne menjen, de nem is biztatta, hogy menjen, mert öröm és fájdalom fogta el a szívét; öröm, hogy újból szabad gyermekét haza hoznia és fájdalom, hogy öreg férjét ilyen nagy utra elbocsássá.

Folytatás a mellékleten.

dolattal és bizalommal megtenni elérjesztésüket.

S midőn egész alázattal így felszólalunk most, szentül hiszszük, hogy a Nagyméltóságú püspöki kar nem fog gátat tenni Méltóságodnak ez igen üdvös s egyuttal hazafias nemes szándéka elé, — a 200 ezer magyar ajku gkat. nép pedig riadó örömmel és hálával fogja tudomásul venni Méltóságod sikeres eljárását e tekintetben.

Szeretjük hinni, hogy a többi gkat. püspök uraknak sem lelkiismerete, sem hazafisága nem fogja megengedni, hogy Méltóságodnak ez ügyben munkáló jó szándéka és elkezdése hájótörést szenvedjen, melyelkezdés, mint ős és anyae gyházmegyét, egyenesen a munkásit illeti!

Szentül hiszszük, hogy e nagy elkezdés magában is, de főképp annak üdvös eredménye a legértékesebb örökbecsű gyöngyöt fogja meghozni a munkási püspökség koronájához, mely még hiányzik e koronán!

Es mi, kik érezzük; mily buzgó ima száll keblünkbe az egek urához Méltóságod drága egészségéért és hosszú becses életéért: mi attól az örömtől is lelkesülünk, hogy eme mindenképp nagy jelentőségű ügy buzgó keresztülvitele Méltóságodnak nagy nevét nemcsak az egyházmegyé, de Magyarország történelmében is aranyozva fogja megörökíteni!

Mihez képest alázattal esedezünk a nagyságos káptalan tagjai előtt is: lennének kegyesek támogatni Méltóságodat eme epochális elhatározásában.)*

Krisztusban legengedelmesebb fiaik:

Bányay János,
hegyaljai ker. alesperes, sz. székeli tanácsos.
Barna Andor,
ker. jegyző.

*) A Zemlén-vármegyei gk. klórus és világi hívek Sátoralja-Ujhelyben, a vármegyei háza nagytermében 1871. év február 1-én tartott közgyűlésének jegyzőkönyvéből, záradékul bátrak vagyunk még szóról-szóra ide mássolni: „... fontos okoknál fogva óhajtuk... egyházközségbe a római naptár behozatalát, hogy nagy ünnepeink egyidőre essenek, a kisebb ünnepeink pedig az azokat követő vasárnapokon tartassanak. Mi ünnepeinket és az azoknak alapul szolgáló nagyszűrésű eseményeket feltétlenül tiszteljük, de nem látjuk szükségét, hogy ezekre nézve más felekezeti keresztény testvéreinkkel összeütközésbe jöjjünk, annyival inkább nem, mert ez az összeütközés igen gyakran ugy a családokra, mint az államra nézve érezhető bajokat eredményez, a nélkül, hogy a vallásosságunk javára szolgálja... Ime tehát a Zemlén-vármegyei naggyűlés már ezelőtt 26 évvel is óhajtotta a naptár-egyesítést! Még csak azt jegyeztük meg, hogy ft. *Melles Emil gk. esperes, igen tisztelt barátunk, tudományosan is kimutatta a nagy világ előtt, hogy a Gergely-naptár is kimutatta a nagy világ előtt, hogy a Gergely-naptár jobban, mint a Julian-naptár, és mind ezideig ezt senki nem refutálta: ha tehát valóban jobb a római naptár: ez magában is azt mutatja, hogy szegényére válnék gkat. atyánkfiamnak, ha még továbbra is a rosszabbhoz ragaszkodnának.* Szerk.

Vármegyei ügyek.

Az árvaszéki elnökségről lapunk múlt számában foglalt közlemény helyreigazításául és az ügyben jól informált kézből a következő sorokat vettük: „Legujabban nyert értesülésünk

Aztán megcsókolta férjének már kopasz fejét s így szólott:

— Hát megbocsájtunk neki, újból fogom látni az én egyetlen lányomat, Rebekát!

Az öreg Áron kitekintett könybe lábát szemekkel a már hajnalodó éjbe s mélyen el volt merülve. S mikor a felkelő nap első sugara a kiesiny ablakon keresztül a szobába hatolt, Áron felvette homlokára a tvilent s imádkozott ájtatosan. De mielőtt megkezdte imáját, így szólt nejéhez:

— Te menj most érte, hozd ide magadhoz! tanítsd! szeresd! En már nem várlak be titeket, elmegyek a hosszú utra s mire visszajössz, én már nem leszek itten!

Az „istenfélő“ asszony felöltözött, megimádkozott, azután megcsókolta férjét az öreg Áron, elbucszott tőle a boldog viszontlátás örömeig s megígérte, hogy a gyermeket tanítani fogja s könyezve eltávozott a szobából, a kis cseléddel a szomszéd községbe ment leányáért, Rebekáért.

Este volt, mikor egy koci állott meg Áron háza előtt.

A kapu nyitva volt s a kapuban a süket Dávid állott, Áronnak fogadott fia, lehorgasztott fővel.

A kocsiból kiszállott Áron felesége egy szép szőke kis fiu, — a kocsi pedig egy összetört, beteg asszonyt segített le a kocsirol, Áron leányát, a halovány arcú Rebekát.

Dávid pedig oda lépett s így szólt Áron feleségéhez, csendes hangon:

— Csendesesen! Áron alszik, az Urban alszik... elköltözött a szent földre!

alapján, sajnálatunkra, tény az, hogy Payzssos Andor árvaszéki elnök tisztelt barátunk, megrongált egészsége folytán, a közel jövőben valóban nyugdíjaztatását fogja kérelmezni és így az árvaszéki elnöki állás betöltése a f. évi decemberi közgyűlésen, a legnagyobb valószínűség szerint, csakugyan napirendre kerül.

Versenyárgyalás. Abaujtona vármegye területén a kassa-béla-hátori, kassa-ujhelyi, a kázmárk-kraszni és a forró-bak-sai törv. hat. közton kerékvetők helyreállítására 1219 ft 20 kr. összeg erejéig megengedtetvén, a fentemlített munkák kivételének biztosítására Kassán, az alispán hivatalos helyiségében, nov. hó 4-én d. e. 11 órakor versenyárgyalás fog tartatni.

Megerősített alapszabály. A m. kir. belügyi miniszter a megyesszai önkéntes tűzoltó-egyesület alapszabályait megerősítő záradékul leküldötte.

A gálszécsi országos vásár f. é. november hó 10 és 11-én lesz, mely alkalomra sertések felhajtását is megengedte a hatóság.

Állami anyakönyvi statisztika. A sátoralja-ujhelyi állami anyakönyvi hivatalnál (1897. okt. 23-ától októb. 30-áig) a házasságot kötött: 3 pár; b) kihirdetett: 6 egyén; c) születési anyakönyvi bejegyzés volt: 18 esetben; d) elhalálozott: 11 egyén.

Hírek a nagyvilágból.

Bécsben az eseményszámba menő politikai meglepetések egymásután következnek. A legujabb meglepetés az, hogy *Kathrein* dr. képviselőházi elnök erről az állásáról lemondott. Érdekes fordulat a Reichsrathban az is, hogy az ellenzék a kormányt agyonbeszéléssel akarván megbuktatni, a kormányt támogató többség indítványa következtében éjjeli ülések is tartottak, mégpedig esteli 7 órától reggeli 7 óráig. Az első éjjeli ülés okt. 29-én volt, mely alkalommal *Lecher* ellenzéki képviselő esti 10 órakor megkezdett beszédét, óriási lármá közepette, reggeli 9 óráig folytatta. Hová vezet ez? (Már vége — az ellenzék győzött! — Szerk.)

Török-görök béke. Eddig, ha valamely dolognak lassu, vontatott menetére akartunk rámutatni, azt mondtuk: „úgy készül mint a Luca-széke.“ Ez a szállóige nem fejezi ki többé az unalomig lassu tempót a dolog fejlődésében. Az ilyen dologra az lesz a szállóige: „úgy készül, mint a török-görög béke,“ mely már hónapok óta vajudik, de maig sem birt létre jönni. Végre mégis addig jutottak vele, hogy most már maguk a háborút viselt felek tárgyalnak egymással. **Izabella**, spanyol királynő, kit a lelki aggodalmak egészen megviseltek, súlyos beteg.

Hírek az országból.

Királyunk öfelsége vadászatait, *Lipót* bajor herceg és a toszkánai nagyherceg társaságában, befejezván, Budapestrol tegnap Bécsbe utazott *Erzsébet* királyasszonyunkkal együtt. Velük ment az egész kíséret is.

Öfelsége Josipovich Imre horvát-szlavon-dalmátországi miniszternek, *Erdély* Sándor igazságügyi miniszternek és *Lukács* László pénzügyi miniszternek, kiváló szolgálataik elismerésül, az első osztályú vaskorona-rendet adományozta.

A főrendiház vita nélkül elfogadta a provizóriumot és a horvát pénzügyi kiegyezés meghosszabbítását.

Márkus József, volt alpolgármester, kit öfelsége első helyen jelölt ki megválasztandóul, a király és a polgárok összetalálkozó bizalmából Budapest székes főváros főpolgármesterévé megválasztott.

Ányos Pál emlékezetére Veszprémben szobrot fognak emelni. *Ányos Pál* a „mulandóság és esalódás költője“ az újjászületett magyar irodalomnak legszívhez szólóbb lírikusa volt a múlt század végén.

Külömfélék.

— **Memento mori!** Gondolj a halálra — ezt suttogja a sárga, aláhulló falevél, ezt súvölti a hűvös őszi szél, erre emlékeztet bennünket a hervadó természet. Az élők holnap, halottak estéjén, fölkeresik a temetők csöndes birodalmában nyugvó kedveseiket, hogy áldozzanak jó emlékezetüknek, a kegyelet nevében a multnak, ott a mohos síremlékek utcáiban, a halottak városában... És ti mohos sírkeresztetek mire emlékeztettek bennünket? Arra, hogy ti vagytok utmutatóink, ti vagytok az örök béke jelvényei

a temető csendjében, ahol egyaránt pihen az elsanyargatott szegény, a koronásfő, a jólétben dúskált gazdag, az elhagyatott, a végig üldözött árva... De mikor a halálra gondoltok és kedves halottaitok sirjain meggyújtjátok a kegyelet mécsét: ne feledkezzetek meg az élőkrol sem: a szegényekrol, az elhagyatott árvákról. Mentsetek meg őket a leáldozó természet zord szenvedéseitől. Ne a hiúság és hivalkodás fitogtatására, de a jó cselekedetek gyakorlására szolgáljon alkalmul a halottak napja. Tegyetek jót a szegénnyel, az árvával, aki remegve gondol a közeledő télre, mely ötlet egyfelől inséggel, másfelől dermesztő hideggel fenyegeti. Higgyétek el: ennek a megemlékezésnek van és lesz a legragyogóbb fénye, mert a halálra gerjedt szívek könyeiben ragyog a ti jócselekedetek és neveitek hű emlékezete.

— **Egy fokozattal feljebb.** *Hönsch* Dezső, kir. főmérnök tisztelt barátunk, a kir. áll. építészeti hivatal vezetője, a VIII. fizetési osztály I. fokozatába lépett feljebb. Gratulálunk!

— **Előléptetés.** Az ujhelyi honvédségi tisztikarban e héten két előléptetés történt és pedig *Putnoky* Istvánt főhadnaggyá, *Szidon* Imre tiszhelyetteset hadnaggyá léptették elő.

— **Kinevezések.** *László* Ferenc a s.-a. ujhelyi adóhivatalhoz adótisznek kinevezetett. — A földmívelésügyi kir. miniszter *Királyfalvy* Tivadar napidíjas kezelőt az ujhely folyamtermenői hivatalhoz iroda-segéd-tiszte nevezte ki.

— **Ujhely város virilistái.** Most, midőn Ujhely nagyközségnek rendezett tanácsu városává való átalakulása immáron csak rövid hónapok kérdése, időszerűnek tartjuk a város azon legtöbb adót fizető polgárainak névsorát közölni, akik szintén tényezők lesznek a tanácsot megválasztani s majdan a város kormányzásába belefolyani. Megjegyezzük, hogy az alább következő névsor egy újabb küldöttségi eljárás eredménye, mert a küldöttségnek azt a munkálatát, melylyel a virilisták listáját már egy ízben bemutatva, a vm. alispánja törvényes okoknál fogva megsemmisítette. A névsor ez. **Rendes tagok:** *Windisch-Grätz* Lajos hg., *Wallis* Gyuláné grófné, *Ujhelyi* róm. kat. plebánia, *Dókus* József, *Juhász* Jenő, *Reichard* Salamon dr., *Haás* Lipót, *Szent-Györgyi* Vilmos, *Bánóczy* Kálmán, *Schön* Sándor, *Dókus* Ernő, *Róth* Bernát, *Haás* Bernát dr., özv. *Magdsár* Imréné, *Schön* Vilmos dr., *Grosse* Ödön, *Zimmer* Henrik, *Kellner* József, *Meczner* Gyula, *Hornyay* Ferencné, *Ambrózy* Nándor, *Besseney* Gáborné, *Kincessy* Péter, *Hönsch* Dezső, *Löwy* Adolf, *Teich* Zsigmond, *Róse* József, *Magy. államvasut*, *Korinko* János, *Reichard* Mór és *Fia* cég, *Dókus* Mihály, *Haás* Fülöp, *Mezős* Menyhértné, *Lepesch* Jakab, *Ligeti* József dr., *Képes* Gyula, *Szunyoghy* Dezső, *Nyomárkay* Ödön, *Nyomárkay* Kálmán, *Izsepy* István, *Ujhelyi* ref. egyház, *Szánky* Nándor, *Steiner* Luiza, *Szepesi* Arnold dr., *Horváth* Endre, *Bernáth* Elemér, *Bernáth* Aladár, *Halász* József, *Ujhelyi* izr. statusquo hitközség, *Nagy* Armin dr., *Klein* Mór örök., *Róth* József, *Osváth* Ferenc, *Guttman* Izrael, *Elek* Sándor, *Ujhelyi* Népbank, *Ujhelyi* Takarékpénztár, *Reichard* Gyula, *Nagy* Lajos Béláné, *Kun* Frigyes, *Langermann* Károly, *Barthos* Tivadarné, *Gottlieb* Heiman, *Szóllósi* Artur, *Lefkovic* Mór. **Póttagok:** *Widder* Gyula, *Bajusz* József id., *Haás* Adolf, *Weinberger* Márkusz, *Zsarnay* Lajos, *Wesseli* Mór, *Friedrich* Mór, *Szakácsi* Józsefné, *Diana* fürdőhárs., *Csaszlóvszky* Jánosné, *Görgy* Béla, *Schwartz* Farkas, *Bauer* Antal, *Klein* Géza, *Gottlieb* Sámuel, *Roóz* Adolf, *Deutch* Adolf, *Malártsik* József, és *Zombory* János. — (Továbbiakról tájékozást nyujt mai számunk Hivatalos Rész-e. — Szerk.)

— **Egybekelés.** *László* Lajos dr., kedves földink, *Löwy* Adolf s.-a.-ujhelyi könyvkereskedőnek orvosdoktor fia, Budapesten *Vig* Ella kisasszonnyal egybekelt. — Gratulálunk a boldog ifju párnak.

— **Dér.** Tegnapra viradóra erős derünk volt. A hőmérő éjjel leszállott 0 fokra; hanem déltájban a gyönyörű napos idő ismét felesalagatta 18 fokig.

— **Hangverseny.** *Jászay* Mari, a nemzeti színház legragyogóbb művésznője, *Szilágyi* Arabella a magy. kir. operaház elsőrendű énekesnője és *Polonyi* Elemér, földink, a fényes tehetségéről ismert zongoraművész, mindhármán pedig kedves ismerőseink, mint értesülünk, a jövő hó 8-án városunkban a városi színházban, 9-én pedig *Nagy-Mihály* városban a Barnai nagytermében válogatott műsorral hangversenyt tartanak. A művész-triász a rendezéssel *Löwy* Adolf könyvkereskedőt bízta meg, kinél jegyek a hangversenyre már is válthatók.

— **Vörheny.** Ez a ragadós és veszedelmes betegség ugyancsak makacsul befészkelte magát városunkba, mert még mindig nap-nap mellett előfordulnak újabb megbetegedések. E miatt nov. 5-én az elemi iskolák még aligha fognak megnyitni.

— **Fényes esküvő.** Rég nem látott fényes esküvő volt f. hó 23-án Ujhelyben. Bernáthfalvi Bernáth Aladár, Zemplén-vármegye V. aljegyzője, bernáthfalvi Bernáth Elemér kir. táblai elnök és néhai esabaesüdi Dókus Margit fia esküdött örök hűséget deteki és tengerfalvi Mecner Saroltának, deteki és tengerfalvi Mecner Béla nagybirtokos és neje miklósvári Miklós Lujza műveltlelkű szép leányának. A rendkívül diszes nászmenet pompás négyes fogaton, köztük a szép menyasszonyt vivő fogat, fősallangozott és virágkoszorúzott négy paripával, előbb az anyakönyvi hivatalba ment. Itt a városháza diszes tanácstermében az előkelő násznép és nagyszámú uriközönség jelenlétében Matolai Etele alispán adta össze a boldog jegyepárt. Innen a lakadalmas menet az ev. ref. templomba vonult, a mely akkorra egészen megtelt a család ismerőseivel, tisztelőivel és kíváncsi közönséggel. Az esketést Fejes István, költő-papunk végezte, magasan szárnyaló beszédet intézvén a fiatal párhoz. — Az előkelő násznép az örömszülők lakásán fényes lakomához ült, ahol szebbnél-szebb pohárköszöntőkkel üdvözölték a boldog ifjú párt, s kívántak nekik tartós és zavartalan boldogságot. Délután a boldog férj ifjú szép nejevel nászutra kelt. S.

— **A „Zemplén“ 1898-iki naptára** pár nap mulva elhagyja a sajtót és a jövő héten könyvpiacra kerül. Mint eddig, most is közzéadjuk meg naptárunkat minden egyes előjegyzett s nyilvántartott vevőjének: mely körülmény szolgáljon felvilágosítását mindazoknak, kik ez iránt hozzánk kérdést intéztek. A kiadóhivatal.

— **Tűz.** Folyó hó 25-én, a Rózsa-utcai ugynevezett „Városmajor“ épület egyik kéménye kigyulladt s bár a kéménytűzet a házbeliék rögtön észrevették, a száraz zsindeletet meggyulladását nem tudták megakadályozni és így a hosszú tető mihamar lángba borult. Ekkor érkeztek a veszedelem helyére a tűzoltók és teljes erővel, hozzáláttak az oltáshoz, ami mostan könnyen ment, mert az égő épülettel közvetlen szomszédos villamos telep bádofedeles épületének víztartói bőven adták a szivattyukba való vizet. A tűz azonban mégis sokáig tartott, mert a padon sok széna volt berakva. Nagy veszedelemben forogtak a halottas kocsik és a szekerek is, mert csak nagy ügygyel-bajjal tudták a színekből az utcára kihuzni. A város kára 1000 ft körül jár, ami azonban nagyobb részt fedezetét találja a biztosítás kárösszegében. Károsultak még a város kocsisai, akiknek holmi butorkájuk és ruhaneműjük odaégett.

— **Drága teher.** A bodrogközi Tiszaszabályozó társulatnak a törökéri zsilipnél épülő gőzszivattyú-telephez, írja levelezőnk, e napokban szállították el a lizska-tolesvai vasúti állomástól a 150 mm. súlyú gőzkazánt. A hatalmas alkotmány, amely elé tizenöt pár ökör volt befogva, az állomástól a Török-érig vezető pár kilométernyi utat három nap alatt tette meg, mert kerekéi alatt helyenként annyira besüppedt a föld, hogy kázan öngyújtást deszkákra kellett új otthona felé hazaesalogatni. A szállításban része van a zsadányi kompnak is és díszes illeti izmos bordáit, hogy a hatalmas gőzkazánt könnyűséggel átepitte a Bodrog folyón. A három napig tartott szállítás költsége 280 ftba került. A törökéri gőzszivattyú-telep még ebben az évben elkészül.

— **Házasság.** Gálszécsről írják nekünk: Lebenszky István abauj-tihanyi fiatal tanító okt. hó 25-én esküdött örök hűséget Kimák Mariskának, Kimák János zebegnyői gk. tanító kedves és szép leányának. A polgári kötést d. e. 11 órakor a gálszécs-vidéki anyakönyvi hivatalban Andrejkovics Pál anyakönyvezető teljesítette, az egyházit pedig d. u. 5 órakor ft. Meltzovszky János zebegnyői gk. lelkész, aki az egész esketést szertartás magyar nyelven végezte. Este az örömszülők zebegnyői lakásán gazdag lakoma volt, melynél a felköszöntők sorát ft. Fedák Endre sz.-kereszturi lelkész, mint násznagy, kezdte meg, iván első sorban az új pár boldogságára, majd később kedves nászaszonyát, Maltzovszky Jánosnéét éltette kedélyes és sok derűtséget támasztott tószájában. Voltak még felköszöntők az örömszülőkre és a nyoszolyólányokra is.

— **Sajtóhibák** Lapunk múlt számában, a *Naptáregyesítés* c. közleményben több értelemzavaró sajtóhiba fordul elő; így a 11-ik bekezdésnél: De magasztos helyett „E magasztos“ — a 3-ik bekezdés 4-ik sorában: ihlettel helyett „ihletett“, — a 4-ik bekezdés utolsó előtti sorában: a világ Megváltója születésének magasztos ünnepét — a 6-ik bekezdés 23-ik sorában: már helyett „még“, — végre a 8-ik bekezdés 4-ik sorában: ártalmatlanul helyett „ártatlanul“ olvasandó.

— **Szüret.** A bodrog-zsadányi híres bortermő szőlőhegyen, az elmúlt héten véget ért a szüret. A mintegy háromnegyedrészben ujonnan betelepített szőlőhegy már is 250 hordó bort adott. Említésre méltó különösen a *Kosinszky Viktor*,

tarezali vincelérképző igazgatónak és országos szőlészeti felügyelőnek a mintegy nyolc holdnyi kiterjedésű új szőlőtelepe, melyről túlzás nélkül mondhatjuk, hogy rövid pár év múltán a Hegy-aljának valóságos minta-szőlőtelepe lett. Ennek a kis paradicsomnak a nyáron még messzeföldről is annyi látogatója volt, mint akár egy gazdag szép kisasszonynak. Büszke is ám szőlőjére és méltán a tulajdonosa, mert már az idén olyan bő szüretet adott, hogy a telepítés költségeit kifizette. A legpompásabb, mondhatni tartósan fölsőleges szép időjárás mellett teljesen beérett szőlőfürtök, valamint a must kvalitása oly kitűnő, hogy „non plus ultra.“ K.

— **Lóvy Adolf** jöhirű könyvkereskedő-cég, lapunk mai számához helybeli előfizetőink részére „A magyar szabadságharc 1848/49-ben“ című füzetes vállalat prospektusát mellékelte, mely körülményre felhívjuk helybeli t. olvasóközönségünk szíves figyelmét.

— **Meglopott utas.** S. E. nagy-kövesdi birtokos e hó 21-én este kissé pityókusan ért falujából a szomatori állomásra a melynek várótermében mihamar két bodrogközi cigány muzsikuszegődött hozzá s csakhamar úgy megráztak, hogy a közeli koresmából bort hozott s együtt ittak a vonat indulásáig, mert S. E. Ujhelybe, a cigányok pedig Sárospatakra igyekeztek. Mikor a vonatra már föl szállottak, akkor vette észre a jó kedvű utas, hogy tárcája 200 ftnyi tartalmával eltűnt. Panaszára a kálauz elővette a lopás elkövetésével gyanúsított cigányokat mire az egyik, Balog János nevű hosszasan csürés, csavarás után a tárcát és 170 forintot visszaadta. Társa, Balogh Pál, váltig tagadta, hogy része volna a lopásban. Az ujhelyi állomásra érve az enyveskezü morékat a rendőrség vette pártfogás alá.

— **Király-helmezi csendélet.** E hó 29-én történt. Komoly hangulatu kis társaság, köztük a község érdemes helyettes bírája is, esteli fél 11 órakor ballagnak haza felé, botjaikkal kerese a gyalogjáró irányát, nehogy arról letévedve, a korom sötétségben nyakukat törjék. A községben Szt.-János-bogárként világító 10 lámpából már csak 4—5 tesz szolgálatot, s az este abból is egyetlen egy világított csak keservesen. A ballagó társaság szembe találkozik a község éjjeli őrével, ki bal vállán egy nagy létrát cipelt (egész jobb karját pár év előtt egy községi ünnepség alkalmával elveszítvén, a község hátlából éjjeli őrnek fogadta fel). A társaságból megszólítja egy: „Hová viszi kend ezt a létrát? Mire az öreg egész komolyan felel: „A lámpát otom el.“ „Ilyen jókor“ kérdi tőle a társaság másik tagja. „Meg van parancsolva az előjáráságtól, kérem alásan, hogy a vonatok beérkezése után a lámpákat el kell ótani.“ Tudni kell pedig, hogy az utolsó vonat Perbenyikbe 9 óra 25 percekor érkezik. Oh világosság, jöjjen el a te országod! r. l.

— **Helyreigazítás.** A következő helyreigazító sorokat vettük: Igen tisztelt Szerkesztő ur! Van szerencsém a f. é. 43. számú „Zemplén“-ben megjelent „Iskolalátogatás“ című közleményre helyreigazításul értesíteni, miszerint a vezetésem alatt levő iskola növendékeinek száma az ez idei tanévben 111 és nem 72. — Az igaz ugyan, hogy öméltsága látogatása alkalmával csak 72 növendék volt jelen, mivel d. e. az I. osztály nem jár, délután pedig csak az I—II. osztály részesül oktatásban, mivel így sokkal nagyobb eredmény érhető el, mintha mind egyszerre beszüfoltatik, amit öméltsága a jelenlevő urakkal egyetemben helyesenek talált. Szerencs, okt. 27. Hazafias üdvözléssel: *Lintz Géza*, c. gy. tanító.

— **Baleset.** Boncsér Eszter Hernád-Németiből való 14 éves lányka f. hó 25-én délután az ottani vasúti megálló körül ügyelgett, miközben a berobogó személyvonat elől már kitérni nem tudván, s a mozdony kerekéi alá került úgy, hogy két lábát térdig és egyik karját teljesen elvesztette. Még élve szállították este Ujhelybe a kórházba, ott azonban néhány óra mulva kiszervekedt.

— **Magyarosodás.** A homonnai „orthodox izr. hitközség“ iskolaszéke, nagyérdemű elnökének, *Thomán Dávid* dr. tb. vm. főorvosnak indítványára elhatározta, hogy a *hitközség elemi iskolájában a biblia héber szövege ezentul magyar nyelvre fordítandó.* A s.-a.-ujhelyi „statusquo“ izr. anyahitközség népiskolája után, ahol a bibliát már tizenöt év óta magyarul tanítják, most a homonnai derék izr. iskolaszék az, mely vármegyénk izr. vezérhitközségének szép példáját követve, megszünteti valahára azt az anomáliát, hogy a zsenge koru magyar gyermeknek Mózes öt könyvét német nyelven kell tanulnia. Vidékünkön az izr. hitközségek nagy részének, bizonyos mértékig, még vérbén van az ellenkezés a magyarosodás iránt. Azért szükséges, hogy a korszerű oktatás és a magyarosítás általánosításának útját egyengessük és azt csak úgy tehetjük, ha a nagyobb hitközségek jó példával járnak elő, mert a kisebb községek nem jöhetnek. Különbben is minél nagyobb a nehézség, annál nagyobb a dicsőség. Erősen

rendesen a nagyobb községek példája után indulnak. Az izr. hitközségek kötelessége a magyar nyelv számára a *hittanítás* tekintetében is mentől nagyobb tért hódítani. Igaz, hogy ez eleinte nem esékély nehézségekkel fog járnai, de ezektől visszariadnunk nem szabad. A magyarosodásnak célja oly magasztos, hogy mellette a keresztülvitellel járó nehézségek figyelembe hiszszük tehát, hogy vármegyénknek többi iskolákat fenntartó izr. hitközségei is követni fogják a homonnai izr. iskolaszék díszesre méltó nemes példáját és a szentírást is hazánk zengzetes nyelvén fogják taníttatni! Kn.

— **Tűzbe dobattak.** Nagy nézőközönsége akadt a fővárosban a múlt napokban egy igen érdekes látványosságnak, amikor is a IX. kerületi előjáróság által kijelölt helyen Mauthner Ödön magnagykereskedő, kir. közjegyző jelenlétében épp úgy mint a múlt év hasonló időszakában az országban és az osztrák birodalom területén elhelyezett bizományi magsekerevényeiből el nem adott magvakat égettetete el. A felhalmazott nagy tömegből felesapó lángok rövid félóra alatt közjegyzőileg hitelesen megállapított 226.000 esomag konyhakerti és virágmagot 13.450 ftnyi értékben émsztettek fel. Nagy elhatározás szükséges ahhoz, hogy ily értékű magvak, melyek legnagyobb részt még értékesíthetők volnának de a vevőközönséget nem elégtének ki oly mértékben mint Mauthner-féle magvaktól megszokva vannak, ezen módon megsemmisíttessenek, másrészt azonban megnyugtatótásul szolgálhat ezen példa a Mauthner-féle magot vásárló vidéki közönségnek, mert teljesen biztos lehet abban, hogy esakis legutóbbi termésű friss magot kap, mely mag úgy fajazonosság, mint hozam tekintetében mindenkor megfelelel ama várákozásnak, melyet a kertészkedő közönség a Mauthner-féle magvakhoz joggal fűz.

— **Szakvizsgálat.** Tarezalról írja levelezőnk: A tarezali vincelérképző iskolában okt. 24-én 23 néptanító tett vizsgálatot a szőlészeti és borászatból általában szép eredménnyel. A két hetes tanfolyam két főrészből állt u. m. a tavasziból és az ősziéből; tavasszal a szőlészeti időszaki gyakorlati magyarázatokkal, most őszzel pedig a szőlészeten kívül különösen a borászat adatott elő. Előadók: *Kiss, Suli* és *Jablonszky* tanárok voltak, főként pedig *Kosinszky Viktor* a tarezali v. k. i. igazgatója, ki szakszerű képzettségével, tanulságos, szép és vonzó előadásával valóban, mint szaktekintély emelendő ki az előadók közül. A vizsgálaton résztvett, *Nemes Lajos* kir. tanácsos, tanfelügyelő is, ki mindenre kiterjedő figyelmét ez alkalommal is igazolta. Jelen voltak még *Spóner Sándor* Tallyáról, *Vladár Emil* gazdasági előadó, *Gedeon János* rk. és *Geesey Péter* ev. ref. lelkészek Tarezalról, egy a délelőtti tartott elméleti, mint a délutáni gyakorlati vizsgálatokon. — A tanfolyamon résztvett néptanítók névsora: *Dankányi M.* (Göncz), *Urbán Ede* (Jósvafő), *Stennel Lajos* (Békes), *Lukács József* (N.-Kázmér), *Balogh Kálmán* (Tarezal), *Begázi Nándor* (Máji), *Bodnár János* (Tarezal), *Bidovszky Gyula* (E.-Bénye), *Darvas Károly* (S.-Patak), *Dalibor Ferenc* (O.-Lizska), *Gergely József* (Tarezal), *Gerzonics János* (N.-Toronya), *György Mózes* (Keresztur), *Hadas Sándor* (H.-Nánás), *Hubai Bertalan* (S.-Patak), *Kiss Károly* (Mád), *Körösy Endre* (Almás), *Lénárd Domokos* (Göncz), *Nehéz József* (Szin), *Pusztai Mihály* (Tálya), *Ravasz István* (S.-A.-Ujhely), *Stennel Lajos* (Szikszó), *Stareczky Géza* (Tolesva), kik mindannyian szép sikerrel végezték be a tanfolyamot, s reméljük, hogy a szőlőművelés szakszerű fejlesztésének a különböző vidékeken hív apostolai lesznek. Így realizálódik apránként a *Wlassics* minister gazdasági politikája. r.

— **Általánosan tudott dolog,** hogy mindennemű köhögés és tüdőbajnál a csukamájolaj az egyedüli és biztos szer, melyet az orvosi kar különösen azóta kezd ismét a gyakorlatba bevenni, a mióta *Zoltán Béla* fővárosi gyógyszerész a már minden gyógyszerárban kapható teljesen szag és íz nélküli *Zoltán-féle csukamájolajat* forgalomba hozta. Főraktár: *Widder Gyula* gyógyszerértára S.-A.-Ujhely Bt.

— **Eladó** Egy 3 éves tiszta angol nőtény vizsla, mely kitűnő apourer és jó orru „hasenrein“. Ugyanott egy pár szelidített vad liba is kapható. Bővebb értesítést ad a kiadóhivatal.

— **Időjóslat október 31-ére.** Változás nem várható.

Foulard-selyemet 60 krtól 3 forint 35 krajcárig méterenként — japáni, chiniai, s. a. t. a legujabb mintázzal és színekben, u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selyemet 45 krtól 14 ft 65 kr. méteren ént sima, csikos, koczkázott, mintázott damaszott s. a. t. (mintegy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázzal s. a. t.) a megrendelt árutak, postabér és vámmentesen, házhoz szállítva, valamint mintákat postafordultával küldenek **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyárai Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 2.

Irodalom.

Az „Adalékok Zemplén-vármegye Történetéhez“ c. havi folyóiratunknak ez évi novemberi (11-ik) füzet 2 és 1/4 ivnyi terjedelemben a következő tartalommal jelent meg: — 1. Nehány vonás Szerencs város történetéből. (4. folyt. és vége.) Irta: *Paszlavszy Sándor*. — 2. Zemplén-vármegye politikai és helyrajzi ösmertetése. (24 folyt.) Fordította: *Matolai Etele*. — 3. Történeti jegyzetek Zemplén-vármegyéről. (24. folyt.) Ford. *Kapás L. Aurél*. — 4. Szirmay András naplója. (20. folyt.) Közli: *Karsa Ferenc*. — 5. Adatok a Zemplén-vármegyei br. Sennyey-család történetéhez. (11. folyt.) Irta: *Lajda József*. — 6. Volt-e a Sátorhegyen vár? Irta: *Kossuth János dr.* — 7. Barkó vára. (Képpel.) Irta: *Andorkó Sándor*. — 8. A Kászténbaum-iskola története. (4. folyt. és vége.) Irta: *Knopfler Sándor*. — **Levelesláda:** 9. Tarczal város oltalomlevele 1684-ből. Közli: *Hubay Kálmán*. — 10. A sárospataki krónikából. (2. folyt. és vége.) Közli: *Molnár János*. — 11. A nagyváradi Stépán-család újabb címeres-levele. Közli: *Fábián János*. — **Tárca:** 12. Ferdinánd kir. herceg zempléni látogatása. Közli: *Dongó Gy. Géza*. — 13. A lomniczai harang. Irta: *Vasskó József*. — **Csarnok:** 14. A karesi kuruc diófa. Irta: *Péter Mihály*. — 15. Ad vocem: s.-pataki rk. temető. Irta: *Székely József*. — 16. A szerkesztő postája. — Az „Adalékok“ előfizetése egy évre, (12 füzetre) csak 2 ft 40 krajcár.

A „Zemplén“ kiadóhivatala.

A Nagy Lexikon XV. kötete. (Simor-kódex — Teorzsza.) Kapuzárás előtt áll a nagy mű, a legnagyobb magyar irodalmi vállalkozás. A Pallas Nagy Lexikonának utolsó előtti kötete megjelent és ma már sok ezer példányban forog közökben. — Az egész magyar sajtó osztatlan örömmel és elismeréssel fogadta azt, mint egy újabb erősségét a magyar közművelődésnek, mint egy újabb védőpajzsot az idegen kultúra káros és elnemzetienítő befolyása ellen. Az óriás munka, a Nagy Lexikon, aránylag rövid idő alatt, immár befejezése előtt áll és 15 hatalmas kötet sorakozik igaz öröme és gyönyörűségére minden magyar szívnek és magyar elmének, könyvtáraiban egymás mellé. A most megjelent XV. kötet méltó társa idősebb testvéreinek. Hatvanegy és fél íven 975 sűrűn nyomtatott, kéthasábos oldalon, a Simor-kódex — Teorzsza címszók közé eső anyagot (hat-hétezer címszót) öleli föl. A szöveget 165 ábra díszíti és magyarázza; a remek kiviteli képmellékletek száma pedig 47, ezek közt 4 színnyomat, 15 térkép és 4 városi tervrajz. Különösen kiemelendők a Spektrálanalízis, Szarvasmarhák, Szembajok és Szobamadarak címszók gyönyörű színes képmellékletei. Igen érdekes és szép a Tátra címszónál a Magas-Tátra látóképe a Tengerszem-csucsról, amely Petrik Lajos tanár fényképe után készült és 67 hegyesuc képét mutatja be, magasságuk megjelölésével. Csatolva van a cikkelyhez a Tátra térképe is. Mint az egész munkán végig, úgy természetesen ebben a kötetben is a magyar dolgokra van a főszólag. A Magyarországi történetét tárgyaló számos cikkely közül különösen kiemelendő az 1848—49-iki szabadságharcnak nagy alapossággal és hazafias hűvel megírt története, Marczali Henrikől. Ide vágnak történelmi nevezetességű nagyjaink és jeleink kimerítő életrajzai is, így a Széchenyi Istváné (Dézsi Lajostól), szemere Bertalané és Miklósa (Tóth Lőrincétől), Szapolyai János királyé (Szédeczky Lajostól) stb. De szeretettel és gondosan ismereti a Lexikon Magyarországnak nemcsak történetét és földrajzi viszonyait, hanem a tudományok, az irodalomnak, a művészetnek, a közgazdaságnak, a kereskedelemnek és iparnak, szóval a nemzeti munkásságnak minden mezejét és mindazokat, akik e mezők egyikén vagy másikon kimagasodtak. Minden egyes cikkelye nemcsak tanulságos, hanem élvezetes olvasmány is és laikusnak is könnyen érthető. A Lexikon a hazai viszonyok ismertetése mellett gondot fordít a külföldre is. A XV. kötetben foglalt rengeteg anyag feldolgozása is igaz és örvendetes tanúságot tesz arról, hogy a Nagy Lexikon egyre izmosodó erővel halad befejezése felé és immár elmondhatjuk róla, hogy busásan beváltotta azokat a reményeket, amiket megindulásakor fűztek hozzá.

A „Vasárnapi Ujság“ október 10-iki száma 17 képpel és a következő tartalommal jelent meg: „Erzsébet királyné itthon“ (A királyné öfelségének két, eddig kiadatlan arcképével) — „Merengés“ — „Patak“ — Költemények Szász Károlytól. — Regénytár: — „Vesztett boldogság“ Verses regény. Irta Erdélyi Zoltán. Az Akadémia részéről a Nadasdy-féle 100 aranyos díjjal jutalmazott pályamű (Neogrady Antal eredeti rajzaival). — „Darden-tor Clovis“ Verne Gyula új regénye (a francia kiadás eredeti illusztrációival). — „Sollitudo“ Jókai Mórtól. — „A Károlyi grófok nagy-károlyi várkastélya és pesti palotája“ (képpel). — „Pálffy János grófról“ — „Tapa l'oeil“ Párisi tárcalével. Barabás Alberttől. — „Kondor Cuszty“ (arcképpel). — „Vilmos császár Budapesten“ (képpel): Fogadás a budai királyi palotában. — „Az új tüzerkaszárnya“ (képpel). — „Az „Ika“ összeütközése a „Tyria“-val“ (Paur Géza rajza). — Irodalom és művészet, Kö. intézetek és egyesületek, Sakjáték, Képtalány, Egyveleg, stb. rendes heti rovatok. A Vasárnapi Ujság előfizetése negyedévre 2 ft, a „Politikai Ujdonságok“-kal együtt 3 ft. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában. (Budapest IV., egyetem-u. 4. sz.) Ugyanítt megrendelhető a „Képes Néplap“, a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre csak 1 ft 20 kr.

Lemondás. *Karcszag* Vilmos híres drámája megjelent — regény alakban. Mindenesetre érdekes újítás és elég merész kísérlet. Eddig csak azt szoktuk meg, hogy novellákból, regényekből készítették színműveket. A Lemondás szellemes szerzője azonban megfordított sorrendben dolgozott, és amint a hozzánk beküldött könyvből láthatjuk, sok szerencsével. Dorsay Irén megnató története bizonyára épügy fogja érdekelni az olvasókat, mint a hogy érdekli a színházak közönségét, Korolán gróf tragikus sorsa, Géza gróf bujdosása mellett megtaláljuk a könyvben a vidám, derült jeleneteket is, Tekla és Pártos titkár szerelmi történetét, a választási kedélyes apróságokat, a fenkölt lelkiületű nagy mamát, a gögös barát, a poetikuss és találó vonásokkal megírt részletek egész sorozatát. A díszesen tollrajza díszít. Szilágyi Béla budapesti könyvkiadónál (Károly-köert 26 sz.) jelent meg. Ara 1 ft 20 kr. vagy diszkótesben 2 ft.

Egyesületi élet.

A s.-a.-ujhelyi iparosok önk. egyesülete ma saját helyiségében (Csillag-utca Jakubcsó-ház) d. u. 4 órakor belépődij nélkül nyilvános felolvasást tart, melyre a n. é. közönséget ez uton is tisztelettel meghívja. A felolvasást *Pataki Miklós* városi főjegyző tartja, — ennek befejeztével *Friss Heiman* zenekíséret mellett magyar népdalokat fog énekelni. — Ezzel kapcsolatosan megemlítjük, hogy e nemes törekvésű egyesületnek Öfelsége névnapja alkalmából f. hó 3-án a kabinetirodához menesztett üdvözlő sürgönyére a következő legkegyesebb válasz érkezett: „4397/I. sz. A s.-a.-ujhelyi járás főszolgabírájától. — A s.-a.-ujhelyi iparosok önképző egyesülete t. elnökségének Helyben. O es. és kir. apostoli Felsőge kabinet irodájának f. év október hó 8-án 512. szám alatt, a Felsőge személye körüli minister urhoz intézett közleménye szerint a „s.-a.-ujhelyi iparosok önképző egyesület“-ének, a legmagasabb névnap alkalmából kifejezett üdvölkívataiért, legmagasabb köszönetét kifejezni méltóztatott. Miről az egyesület elnökségét Főispán ur ömeltóságának 881/97. zámu leirata folytán értesitem. — Kelt S.-A.-Uj-hely, 1897. október hó 25-én. *Barthos*, főszolgabíró.“

CSARNOK.

Az arany és a vas.

(Allegoria, héber forrás után.)

„Megadással, megnyugvással, miként erény a sors csapását —
„Túri az arany, nemes daccal, ötvösének kalapácsát —
„Visszafojtván panasz-hangját, a fémek királyához illőn
„Elviseli méltósággal, mostoha sorsát az üllön. —
„Okulhatnál példámon, oh szegény bajtárs: vas!
„Sikoltásod valóban oly szegénytelen, oly . . . póriás!“ —

„Nemesi gögöd“ — visszonz a vas —
„Nem is sejtí fájdalmamat.
„Más kin az, mely engem gyötör!
„Aranyt ha üti vas-pöröly
„Idegen sujtja, nem rokon
„S nem veheti, mint én, oly zokon;
„De rám ki mér ily ütések:
„Egy méhből velem született,
„Testvér-kéztől ered e seb,
„S annál ninesen keservesebb!“ —

R.

Füit.

Volt, nines. Szerette egész környezete vig, játszi kedélye miatt sajnálja és megilletődik mind aki ismerte, midőn tudatára jön annak, hogy nines már többé, hogy az enyészet kellelhetetlen angyala befodte őt sötét szárnyaival. Mint mikor forró nyári napon a tiszta kék ég fonségét egyszerre, váratlanul zord zivatar zavarja meg, — úgy hatott a kedélyekre az ő kidőlése is. Elmúlt, mint erdőben a falevél, mely féregtől rágtattan hull le nyár közepén, mint mezőn a tavasz gyönyöreit belehelő kis virág, melyet tomboló paripák patái törölnek el a föld színéről.

Mező . . . erdő . . . Itt volt ő otthon. Mily sokszor jártuk be együtt a mezőket! Mig engem a vidék változatos szépségei kötöttek le, addig ő örömhangozat hallatva, negédes lépésekkel futkosott ide-oda. Néha egész nap kint kóborolt, midőn pedig napnyugtakor fültővig sárosan haza került, utókürának flegmatikus fekete barátját esipkedte és kergette meg, vagy pedig a mi rosszat sem sejtő tyukokkal manővrozott ekképen. Az sem volt ritka eset, hogy nagy jó kedvében ruháinkat, lábainkat tette célpontjával, ez azonban csak akkor történt, ha őt erre felhatalmaztuk, mert sokkal szerényebb volt ő, mintsem hogy hivatlanul hozzánk tolakodjék. Ez erény nyilatkozott meg amaz eljárásában is, midőn nem várva be, hogy más fáradjon az ajtónyitogatással, sietve, ajtóstul rontott be mély hajlongások között a szobába.

Az erdő sűrűjében nem volt előtte akadály. Csalit, árok, tövis, szakadás, szikla, — mind-ezeken könnyű szerrel, de annál nagyobb ügyességgel jutott át, hogy felvett irányát és célját el ne veszítse. Es midőn elfáradva a nagy hajszában, százados tölgyek alatt, csevegő esermely partján pihentünk meg, — nem állhatott ellen a kristály tisztza, hivatogó forrásviznek: szaltómortálékkal ugrott azonnal bele.

A fölfürsülés ezen idillikus aktusa után azonban tanácsos volt az udvari etiket kézi könyvét tartani eléje, nevezetesen pedig annak 1. §-át: „Drei Schritt von Leib.“ Es ezt a szabály, tekintve egy részt azt, hogy nines patak iszap és sár nélkül, más részt pedig, hogy hősünk

ezeket a testéhez tapadt ragadmányokat sokkala inkább szerette volna más ruháján látni, — itt mindenesetre életkérdés volt (már mint a ruha életére nézve).

Ez a szenvedelem volt aztán veszte is. Egy nyári nap regelen — megtéve már hajnali sétáját — fürdéstől vizesen, lyueskosan állított be. Mint afféle vállalkozó szellemnek eszébe sem jutott egy sétával megelégedni, hanem látva, hogy az erdőnek tartok, ellentállást nem tűrő vehemenciával ugrott utánam. De jó kedve nem sokáig tartott. Mind hátrább és hátrább maradt, mig végre erőtllenül rogyott össze. A hideg hajnali fürdő megtette hatását. Okos szemével arra látszott kérni, hogy menjek csak tovább, majd ő lassan haza cammog. Es csakugyan, midőn estefelé haza kerültem, az illatos sarjában kényelmesen elnyulva aludta a lábadozó betegek álmát. Jóllehet jobban lett, de a betegség csiráját mégis ez alkalommal vette magába, ugy hogy egy hónapi folytonos, fokozatos szenvedés és elgyengülés után — kiszenvedett.

Az ür mely elköltözésével támadt, ugyszólván betölthetetlen; az legalább egy időre, mig boszniai rokonai közül ismét vállalkozik valamelyik arra, hogy szunyadozó tehetségeinek felébresztése és kifejlesztése végett kész a Boszna sziklás partjait hazánk változatos, majd kies, majd regényes felső vidékeivel feleserélni.

Elvesztése azokat, kik nap-nap mellett érintkeztek vele, kik megszokták apró esinjét és eselfogásait mosolyogva nézni, sajnálattal tölti el, — nem így azonban az erdő és mező ragadozó és nem ragadozó, farkas és farkatlan, lábas és lábatlan állatai, melyeknek öröme háttartalan, amiért kellelhetetlen, szenvedelmes ellenségük megszünt sarga bundájában körüljárni közöttük, mint bömbölő oroszlan, — mert hát:

„Kopó volt a Trubács
Kopó is temette.“

Monte Azarico.

Közgazdaság.

A megkoszorozott „100“-as.

Mád, okt. 28.

Azoknak, kik a főispánunk ömeltósága részéről egybehívott szőlőtanulmányi kiránduláson szept. 17-én megjelentek Mádon, bizonyára élénk emlékezetében van még a *Zichy* grófok tulajdonát képező u. n. *Makovicza* szőlőtelep, márcsak azért is, mivel ennek tágas borházában volt, fényes villásreggelizés után, a tanulságos értekezlet. Ugyan ez a hely a szőlőszet s kivált az oltványkultúra iránt érdeklődőknek élénk figyelmét vonja magára a mádiak részéről is, kik szívesen látogatnak el ide, hol bávalattal telve el az Isten szép áldásával oly bőven megrakott furmint-, hárslevelű-, muskatal-tökék mesés termékenységének láttára: jobb jövővel biztató édes reményt merithetnek bortermelésre utalt s a fillokszéra miatt oly nyomorra jutott lakosságunk jövőjére nézve.

Hogy is ne!

Mig a fillokszéra előtt a Makoviczán összesen 60—70 hordó bort szüreteltek évenként az egész birtokról, a folyó évben már 170 (mondó: százhetven) gönci hordó telt meg musttal, dacára annak, hogy a telepítvénynek fele sem érte meg el azt a kort, amelyben a tökéletes rendes termést szolgáltatnak, sőt jódarabon csak e nyár elején végezték a ripária beojtását, a másik darabot pedig csak a jövő éven fogják ojtani. Hány hordót kell majd készíteni szüretre 2—3 év múlva, vagyis akkor, midőn az egész 14—15 holdas telepen rendes termővé válnak a tökékek?!

A mádi szőlőhegyek rekonstruálásának történetéhez az első, nyomós adatokat kétségtelenül a *Makovicza* fogja szolgáltatni.

A szőlők kiveszése után birtokosaink apatikus egykedvűséggel nézve a szomszéd községek szőlőépítő munkálkodását, mit sem bízva az ojtványültetés sikeres voltában, még csak egy követ sem mozdítottak meg hegyükön: nem volt aki hozzá fogjon az ojtvány útján való telepítéshez. Sőt egyes oszlopos férfiak ennek megkísérléséről lebeszélnek s később a homoktelepítésre kezdtek biztatni társaikat. A munkásnép egy része, kenyérkereset híjján, fölszedte a sátorfát s más vidékre vándorolt. Volt olyan év, melyben 70 családlad hagyta el ősei lakóhelyét. Hiányzott az akarat, hiányzott a bátorság szembe szállani a győztes ellenséggel: a fillokszerával. Azt a kis darab Máriaassy-féle telepet nem vették komolyan s az egyáltalán nem hatott buzdítólag a mádiakra.

Ilyen volt a helyzet képe, midőn a *Makovicza* gróftulajdonosai és derék kezelője, *Oravecz István*, mintegy uttörők s utmutatók e téren, hozzáfogtak a rekonstruáláshoz.

Es itt citálom az egyszerű öreg munkás szavait a 100-dik hordó megkoszorozása és elszállítása alkalmából a f. hó 25-én tartott dikciójából:

„1891 év őszén rigoliroztunk fel egy darabot, 6 holdat a Makovicán, 92 év tavaszán kezünk először ültetni; O. ur megszólított: „Óreg, hisz a felső végével teszi be a ripariát, fordítsa meg!” mert tudatlanok, járatlanok voltunk az új munkában; a ripariát se ismertük jól. . . .

Nevelni, oktatni, képezni kellett tehát a népet a szőlőmunkákra. És valóban, egész raja a nép ifjainak, öregeinek nemesak kenyeret, megélhetést talált 92 óta a Makovicán, hanem teljes gyakorlati ügyességet, kiképzést is nyer a szőlőmivelésben.

A kezdet nehézségeihez, a munkások szakértelmének híján kívül, más egyéb is járult. Hozatni kellett a ripariát. Mindjárt az első évben megesezt, hogy amikor a megrendelt és várt vesszők ültetésének ideje bekövetkezett, akkor jött a bosszantó értesítés, hogy a kilátásba helyezett ripariát az illető telep immár nem küldheti; így a beültetésre elkészített 6 kat. holdra alig 2000 meglévő vessző jutott, egy évvel lőkve hátrább a telepítés menetét. Elérkezett később az ojtás ideje; hogy az ojtás az akkor tanuló nép munkája után mily sikerrel járt, könnyű elgondolni. De meg ojtógalgy sem volt helyben, azt is hozatni kellett s a „pech” itt sem maradt el. Megesezt, hogy esőre vált az idő, a drága pénzen szerzett ojtóvessző kárba veszett s újból kellett hozatni. — Azonban tul esve a kezdet nehézségein, annál rohamosabban haladtak elő a telepítéssel a következő években, úgy, hogy mi mádiak meglepetve láttuk a „Makovicá”-t mely valamikor a „Rákóczi fejedelmek szőlője volt” — főnixként feltámadni hamvaiból, parlag földjét fejedelmi széppé züldülni.

Es ez a gyors siker szemlélete, a jó példaadás hogy nem maradt hatás nélkül, bizonyítja az az örvendetes tapasztalat, miszerint határunkon azon a részén, hol a „Makovicza” van, évről évre, gombamódra szaporodnak az új szőlőültetések és ez a határ rész már is virít az új telepítvények üde zöldjével. A „Makovicza”, mintha anyatelep lenne, ellátja a szomszédokat ha kell portálisszal is, de kivált jó ojtóvesszővel.

A közöny megszűnt! Birtokosaink az oltványkultúra biztos sikerét látva, nemes buzgalommal követik a jó példát. A kivándorolt munkások legnagyobb része visszatért már és kisebb gazdáink is igyekeznek, ha kevéssel is, forgatni s újraültetni parlagjaikat, kivált mióta az állam is segíti őket ripariavesszők ingyen adományozásával. A rigolirozó gőzeke hétszámra talál alkalmazást határunkon. Egy hegyaljai vasut létesítése érdekében, mely a munkásszállítás szempontjából is igen fontos reánk nézve, erős akció indult meg.

Ne kiesinyeljük hát a makoviczabéli munkások tiszta örömeinek ama megnyilatkozását s ama passzióját, hogy az idej termésnek 100-ik hordóját zászlókkal s virágkoszorúkkal felékesítve, taracklövés mellett, egész parádával s örömtől derült arccal engedték útjára e hó 25-én a hazaszállítás alkalmával.

A jobb jövőbe vetett hit, a hálaérzet és a filokszera felett nyert győzelem kifejezésének volt szimboluma az a virág-koszorú! **K. K.**

Vármegyei Hivatalos Rész.

351/20093. T. Zemplén-várm., törv.-hat. bizottságától.

Olvastatták a szabályrendeleteket készítő bizottság jelentése, melylyel a körorvosok fizetése és kézpénzbeli járadóságai kiszolgáltatása iránt alkotott szabályrendelet-tervezetet bemutatja.

A bemutatott szabályrendelet tervezet elfogadtatván a vármegye hivatalos lapjában közzé téve 30 napig meghirdeteni, a főszolgabírók a meghirdetést beigazoló bizonylatoknak és netaláni felebbezéseknek további 5 nap alatti betérjesztésére, az alispán a jelentések beérkezése után a szabályrendelet 4 példányának a netaláni felebbezésekkel vagy nemleges és a meghirdetést igazoló jelentésének a nagyméltósági belügyministeriumhoz leendő felterjesztésére utasítottatni határozattal.

Kelt T. Zemplén-vármegye törvényhatósági bizottságának S.-A.-Ujhelyben. 1897. évi szeptember hó 30-án tartott közgyűlésében.

Jegyzette és kiadta:

Dókus Gyula, főjegyző.

Szabályrendelet

a körorvosok fizetése és mellékjáradóságai kiszolgáltatásáról.

1. §. A községek a körorvosnak fizetni kötelezett összes járadóságait negyedévenként előlegesen a vármegye pénztárába beszoigaltatni kötelesek. Amelyik község előjárósága ezen rendelkezésnek eleget nem tesz, annak költségére az esedékes összeget a főszolgabíró köteles legkésőbb az esedékesség napjától, vagyis január, április, július és október 1-től számított 15 nap alatt a felelőség kimondásának terhe alatt behajtani és betérjesztetni.

2. §. A körorvosok fizetését és mellékjá-

randóságaikat utólagos havi részletekben, szabályszerűleg bélyegezett nyugtáikra a vármegye pénztára fizeti ki.

3. §. Ha a körorvosok fizetésébe befolyt alap a behajtások késedelme miatt fizetése képtelen állapotba jut, a körorvosok fizetését az alispán a vármegyei nyilvános betegápolási alaptól kölcsönképen át utalando összegből kiutalni lesz jogosított. Az első alkalommal befolyó összegből a kölcsönvett összeg azonnal visszatérítendő.

4. §. Ezen szabályrendelet a fizetéseknek a vármegye pénztárába leendő beszoigaltatását illetően a nagyméltósági belügyminister jóváhagyása után azonnal, a fizetések folyóvá tételét illetően pedig, a legközelebbi évnegyed első napján lép életbe.

5. §. Ezen szabályrendelet életbe léptetésével egyidejűleg a községi és körorvosok fizetése és fuvar illetményeiről 1888. évi február 29-én 41/17656. szám alatt alkotott és március hó 31-én 20779. szám alatt jóváhagyott szabályrendelet 31. §-ának a körorvosokra vonatkozó intézkedése hatályát veszti.

351/20093.

Jóváhagyatott.

T. Zemplén-vármegye bizottságának S.-A.-Ujhelyben, 1897. évi szeptember hó 29-én tartott közgyűlésében.

Jegyzette és kiadta:

Dókus Gyula, főjegyző.

325/97. sz.

S.-A.-Ujhely város előjáróságától.

Hivatalos hirdetmény.

S.-A.-Ujhely város előjárósága ezennel közhírré teszi, hogy a választás alá nem eső képviselők 1898. évi névjegyzéke a városi küldöttség által összeállítván, e tekintetben a képviselőtestület az 1896. évi XXII. t.-c. 33 §-ának harmadik kikezdése értelmében f. hó 26-án határozott és határozata a hirdetményi táblára kifüggesztetett.

Felhívja ennélfogva az előjáróság mindazokat, kik az előbb említett határozat ellen felebbezéssel élni akarnak, hogy felebbezéseiket a hivatolt törvény §-ának negyedik kikezdése értelmében f. évi október hó 31-ik napjának reggeli 8 órájától számítandó 15 nap alatt adják be, mert a jelen határidőn tul beérkező felebbezések figyelembe vételni nem fognak.

S. A.-Ujhely, 1897. évi október hó 30-án.

Ujfalussy Endre s. k. Pataky Miklós s. k.
v. főbíró. v. jegyző.

4882/I. 897. sz.

A bodrogközi főszolgabírótól.

Körözvény.

Bajusz Mihály vajdácskai lakos kárára a legelőről folyó hó 12-én elveszett 2 db. ló, és pedig az egyik 4 éves pejkanca, balsódrán B. bélyeg, a másik 4 éves barna pejkanca.

Takács János szintén vajdácskai lakos kárára ugyanakkor elveszett egy 4 éves fekete herélt és egy 4 éves sárga pejkanca ló. Körözése elrendeltetik.

Kir.-Helmece, 1897. október 15.

Bencsik, főszolgabíró.

5008/I. 97. sz.

A bodrogközi főszolgabírótól.

Körözvény.

Folyó hó 18-án Bodrog-Szerdahely községben két db. ló és pedig egyik 7 éves feketeszőrű kanca, másik 2 éves pejszőrű kanca — bitang-ságban találatott, igazolt tulajdonosa jelen hirdetménytől számított 15 napon belül jelentkezésre felhivatik, ellenkező esetben elárvereztetni fog.

Tóth István leányvári lakos kárára folyó hó 19-én egy db. 2 éves világos pejkanca elbitangolt. Körözése elrendeltetik.

Kir.-Helmece, 1897. október 25-én.

Dóbe István, főszolgabíró.

2944. sz.

Zemplén-vármegye kir. tanfelügyelőjétől.

A t. iskolai előjáróságok és t. tanító urakhoz.

Hogy a nép között elterjedt és szivet-lelket megmértelyező ponyva-irodalmi termékek a közforgalomból kisorítottassanak, a „Franklin-Társulat” a közoktatási kormány támogatása mellett, a ponyva-irodalom termékeihez külső alakban egészen hasonló, azonban tartalomra nézve erkölcsnemesítő és a nép eszejárásához mért „Mese-mondó” és „Históriás füzetek”-ket bocsájt forgalomba.

Mieőn ezen kiadványokra a t. iskolai előjáróságok és tanító urak figyelmét felhívom, egy-szersmind kérem, hogy a nép között minél szélesebb körben leendő terjesztése céljából határozott módon közreműködni sziveskedjenek.

S.-A.-Ujhely, 1897. október 27-én.

Nemes Lajos,

kir. tanácsos, tanfelügyelő.

Heti naptár.

Vasárnap,	október 31. Lucilla
Hétfő,	november 1. Mindenszent ü.
Kedden,	november 2. Halottak n.
Szerdán,	november 3. Pirmin pk.
Csütörtökön,	november 4. Borr. Károly
Pénteken,	november 5. Imre herceg †
Szombaton,	november 6. Lénárd hv.

Nyilt-tér. *)

Krondorfi Savanyuviz

KELLEMEK IZE MIATT

UGY MINT ASZTALI VIZ.

DE LEGINKÁBB MINT

gyógyviz

tüdő, gyomor és

vizhólyag bántalmaknál

sikerrel használtatik

S.-A.-Ujhelyben kapható:

KLEIN ALBERT úrnál.

*) Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelős séget a Szerk.

A szerkesztő postája.

S. J. urnak — N.-Szombat A 2 ft 50 kr eukor- adóhoz számítson még 6 ft fogyasztási adót: megkapja a kerek egy millót! A differenciális 10 ft 50 kr eukor-prémium.

B. J.-nak — Szerencs. Postautalványodat átküldöt- tük a kiadóhivatalnak.

Tel. — Jönni fog.

Z. A. urnak — Bern. Úti élményeinek leírását vár- juk Szives üdvölet.

Felelős szerkesztő:

Dongó Gyárfás Géza.

Kiadó-tulajdonos **Éhler Gyula.**

Hirdetések.

Szoba fűtésre ajánlok szagtalan

szalon köszönet

métermázsáját házhoz szállítva **1 ft 10 kr** ért

Nagyobb vételnél árengedmény.

Tisztelettel:

KLEIN GÉZA.

Papsor-utca 220.

Hirdetmény.

Alólírott község előjárósága közhírré teszi, hogy Szerencs nagyközség tulajdonához tartozó orsz. és heti vásárjogok 1898. évi január hó 1-től 1900. év december hó 31-ig, — vagyis három egymás után következő évre — nyilvános ár- verés útján a község házában **f. évi november hó 14-ének délutáni 3 órájkor** haszonbérbe fognak adatni, mely alkalomból a bérelni szándékozók ezennel meghivatnak.

A feltételek a község házában megtekint- hetők.

Szerencs, 1897. október hó 26.

CSUKA MIKLÓS,

főjegyző.

MOLNÁR ISTVÁN,

főbíró.

403/1897. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tokaji kir. járásbíróság 1897. évi 2507/p. számú végzése következtében Dr. Engel Jakab ügyvéd által képviselt Barna János javára Bogdán János ellen 100 frt s jár. erejéig 1897. évi május hó 7-én foganato- sitott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 400 frta becsült lovak és szarvasmarhákból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a tokaji kir. bírótság 5385/97. p. sz. végzése folytán 100 frt tökékövetelés, és eddig összesen 72 frt 17 krban bíróság már megállapított költségek erejéig B.- Kereszturon Bogdán János lakásán leendő eszközzésére 1897. évi november hó 2-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitű- zetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében kézpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elognak adatni.

Kelt Tokajban, 1897. évi okt. hó 16. napján.

Feurestein József,

kir. bírósi végrehajtó.

Első o. magyar villamvilágítási és erőátviteli gyár
 Budapest. **Egger B. és Társa.** Bécs.

Előleges jelentés.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani, hogy **november hó 1-től S.-A.-Ujhelyben**

Lövy Adolf úr könyvkereskedése

üzlethelyiségében a villamvilágításhoz szükséges **függő- és álló lámpák**, valamint **csillárokból** bizományi raktárt nyitunk, hol ugy egyszerű és olcsó **lámpák**, valamint finom izlésű és modern stílű, a szobáknak díszét képező **csillárok** lesznek nagy választékban a legolcsóbb és pedig **meghatározott árakban** kaphatók.

A berendezésekhez szükséges felszereléseket, valamint egyes helyekre való **telefonhálózatot** legjutányosabban ajánljuk.

Kiváló tisztelettel:

Egger B. és Társa.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözéseinkre nagyobb gondot fordítunk mint **egészségünkre**. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékok észlelünk sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főtájás, emésztési zavarok stb. mit tesz az? Úgyet se vetünk rá. Hát ez **vétkes könnyelműség**, mely később keservesen megboszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen a kéznél. A legtöbb betegség kufiorása a gyomor rendetlen működése a mit idejekorán használva. Egger kellemes ízű **Sodapasztillája** csakhamar beszűntet (1 doboz ára 30 kr.) A tüdő, torok mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek. Egger kitünő ízű **Mellpasztillája** megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal (1 doboz 50 kr. és 1 ft. Próbadohoz 25 kr.)

Kaphatók minden gyógyszerertában S.-A.-U helyben: **Widder Gyula, Kincsesy Peter, Cs. Buday Akos** urak gyógyszerertáiban. **Főraktár:** Nador gyógyszerertár (Dr Egger Leo és Egger J) Budapest Vaczi-körút 17.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség n. b. tudomására hozni, hogy mindennemű ingatlanok vételét — eladását, — bérbeadását avagy bérbevetelét a legelőnyösebb feltételek mellett s a legrövidebb idő alatt közvetítem.

Jóhirnevű vendéglőmben kitünő asztali bor 36 krtól 40 krig kapható.

Weinberger Manó,
 S.-A.-Ujhely, Korona u.

fogászati technikai
 műhelylyel

kötöttem össze, hol egy szakképzett fog-technikust is állandóan alkalmazok. **Technikai műtermemben fogak:** kaustchuk és aranyban; plombák: szin-arany, ezüst, rézamalgam és cementből állítatnak elő.

Mindennemű fogmütétek a foghús érzéketlenné való tetelével eszközöltetnek.

Dr. Kondor Miksa,
 gyakorló és fogorvos
 Sárospatakon.

393/97. V. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéknek 1897. évi 2761. számú végzése következtében Dr. Kellner Soma ügyvéd által képviselt s.-a.-ujhelyi népbank javára Szász Ábrahám ellen 120 ft s jár. erejéig 1897. évi április hó 14-én foganatósított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 436 ft-ra becsült házi butorok stbbiből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a tokaji kir. bíróság 5238/97. p. számú végzése folytán 120 ft tőkekövetelés, ennek 1895. évi január hó 22. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 78 ft 20 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig Toka ban, Szász Ábrahám lakásán leendő eszközésére 1897. évi november hó 12-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-ai értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Tokajban. 1897. évi október hó 24-én.

Feuerstein József. kir. bir. végrehajtó.

Tk. 4922/97. szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

A S.-a.-Ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtójának Lehoczky Mihály végrehajtást szenvedő elleni 149 ft 71 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró) területén levő S.-a.-Ujhely város határában fekvő a s.-a.-ujhelyi 1336 számú tjkben Lehoczky Mihály néven álló (2941—2943) hr. számú szőlő, borház és pinczére az árverést 430 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi november hó 15-ik napján délelőtt 11 órakor ezen kir. törv. mint telekkönyvi hatóság hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is azonban az utóajánlatilag megállapított 93 ft. 63 kron alul nem fog eladatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 43 ftot készpénzben vagy az 1881. LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értekpárban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 176 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Kelt S.-a.-Ujhelyben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál 1897. évi szept. hó 26-ik napján.

Emödy,
 kir. törv. bró.

Kj. 1502/97. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott által ezenek közhírré tétetik: miszerint Mátyásháza község urbéres közönségének tulajdonát képező vadászterület folyó évi november hó 6-ik napjának délelőtti 9 órájkor Mátyásháza község bírójánál megtartandó nyilvános árverésen 1898. évi január 1-től kezdve 6 évi időtartamra bérbeadatik.

Arverési feltételek a körjegyzői irodában Mikóházán megtekinthetők.

Mikóháza, 1897. évi október hó 24-én.

Visnyey Zoltán,
 körjegyző.

Höigyeknek nélkülözhetlen

a szép rózsás arcbőr, a szeplő és más arcbőrtisztatlanságoktól ment arcz,

használgjon azért

BERGMANN-féle LILIAM TEJSZAPPANT

(védjegy a két bányász)

Bergmann és Trstól Dresdába és Tetschen a/E-ben

1 darab ára 45 kr.

Főraktár **Widder Gyula** gyógyszerésznél S.-A.-Ujhely.

Üzlethelyiség változás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint üzlethelyiség változtatás miatt a jelenleg legjobb minőségből álló áruimat **minden elfogadható áron** adom el, és pedig:

- Egy legjobb minőségű sima elejű férfi ing **1 ft 50 kr.**
- Egy legjobb minőségű ing-gallér **15 kr.**
- Egy pár legjobb minőségű kszelő **27 kr.**

Nyakkendők bámulatos olcsón!

a lehető legfinomabb, melynek ára eddig 2 ft volt

most csak 1 frt.

Téli alsó ingek és nadrágok potom áron kaphatók!

Az árúk rendkívül olcsón, szóval minden elfogadható áron,

de csakis készpénzért adatnak.

Midőn még a n. é. közönség tömeges látogatását saját érdekekben is kérem, maradtam

kiváló tisztelettel

WEISZ ZSIGMOND

férfi-divatáru kereskedő.

A már évek óta fennálló
Első zemplén-megyei honi butor-esarnok
 S.-a.-Ujhelyben, a főtéren
 a „Vörös ökör“ épület emeleti helyiségeiben
 ajánlja 5 teremben nagyszerűen berendezett

BUTORGYÁRI TELEPÉT

hol is minden e szakba vágó asztalos- és kárpitos butorok valamint fantasie- és disz butor, szalon, boudoir, ebédlő- és fogadó-termek részére szükséges bútorok barok és rokoko-stylben a lelegegánsabb kivitelben jutányos áron kaphatók.

Ajánlom továbbá tükör- és képraktáramat a bevásárolni szándékozó n. é. közönség becses figyelmébe.

Egyidejűleg van szerencsém a m. t. közönség becses tudomására hozni, hogy butort vásárolni szándékozók kényelmére ugyancsak a „Vörös ökör“ épületében, földszinten egy bolthelyiséget béreltem ki, hol is saját gyártmányaimból szintén **egy kiváló nagy butortermet** rendeztem be, melyben **ebédlő- és háló-szobák**, valamint **szalonok** készen és felállítva a csak gondolható legszebb kivitelben vannak s jutányos áron kaphatók.

Számos látogatást és pártfogást kérve maradtam
 kiváló tisztelettel

WILHELM HENRIK.

Özv. gróf Sztáray Antalné öméltósága nagymihályi kertészetéből eladó mintegy 1300 drb. nemesített tulnyomólag alma- s kis részben körte-fa 2-6 éves koruak. Ára ezen fáknak darabonként 30 kr., százanként 25 frt. Vadonczok is kaphatók 100 drb. 5 frtért a nagy-mihályi állomásra szállítva. Megrendelések az uradalom központi irodájába Nagy-Mihályba intézendők.

Akar ön jó cognacot inni ?

Kérjen mindig csak

TOKAJI COGNACOT

TOKAJ VAROS CZIMERÉVEL

(kigyós kereszt a hármás hegyen,)

mert különben értéktelen hamisítványt kap.

Valódi Tokaji Cognac kapható:

minden nagyobb fűszer- és csemege-keres-

kedésben és gyógyszertárban.

ELSŐ TOKAJI COGNACGYÁR

TOKAJ.

Első m. kir. szabad. osztálysorsjáték.

Legnagyobb nyeremény
 szerencsés esetben

Egy millió korona

Huzás: 1897. november 11-én.

Az első osztályú sorsjegyek árai:
 1/4 sorsjegy --- 1.50 frt
 1/8 sorsjegy --- 0.75 frt
 1/16 sorsjegy --- 0.375 frt

100,000 sorsjegy, 50,000 nyeremény.

A megrendeléseket postai utánvétellel eszközölöm, de az összeg postautalványra vagy ajánlott levélben is beküldhető. A hivatalos tervet minden megrendeléshez ingyen esattolom és a sorsolási jegyzéket a huzás után rögtön, minden felszólítás nélkül b. czimére küldöm. Szíveskedjék megrendeléseit minél előbb hozzám, mint a sorsjegyek eladásavat megbízott főelarusitohoz küldeni.

Bihari Ede, Budapest, Kerepesi-ut 20.

**Kesztyű és sérvkötő
 készítő**

Wienecke Henrik

S.-A.-UJHELY,

Kazinczy-utca (Róth Bernát házában)

Valódi francia és angol különlegességek.

SÉRV- ÉS HASKÖTŐK. IRRIGATÓRÖK.

Kesztyűk tisztításra elfogadtatnak:

Minden üzletben levő e szakba vágó tárgyak saját gyártmányanyaim.

Dús választék különlegességi kesztyűkben.

Kérem a czégre figyelemmel lenni.

The Continental
Bodega Company.

Valódi hamisítatlan
 külföldi borok

• Portbor.
 • Sherry.
 • Madeira.
 • Marsala.
 • Malaga.

Tarragona s.a.l.
 Legjobb
 bevásárlási forrása

Raktár:

Klein Albert

és

Malártsik György
 uraknál.

Alapított 1858.
Budapesti Szivattyu- és Gépgyár

Részvény-Társaság

(ezelőtt Walser Ferencz)

BUDAPESTEN, VI. kerület, Külső vácsi-ut 45. szám.

Sürgönczim: Szivattyúgyár Budapest.

GYÁRT:

mindenféle gőzgépeket, Schmidt-féle forrgőzmotorokat (40% szénmegtakarítás), petroleum- és benzin-motorokat. Keretfűrészeket, körfűrészeket és csertöröket. Gőzkazánokat, előmelegítőket, tartányokat. Hidakat és egyéb vasszerkezeteket. Mindenféle szivattyukat, gőz-, szij- és kézi hajtásra, valamint villamos üzemre. Artézi kufelépítményeket vasból. Tűzfecskendőket és vízszállítókat, tűzoltósági felszerelési tárgyakat. Köztisztasági szereket, öntöző-kocsikat, sárkaparó és seprőgépeket, hőekéket és uthengereket. Egészségügyi szereket, mint gőzfertőtlenítő készülékeket és teljes fertőtlenítő telepeket, peczegődör tisztító készülékeket. Vas- és ércöntvényeket, harangokat. Keményöntésű aczélfelületű tűzrostélyokat egyenes és kigyóalakban, valamint polygon rostélyokat.

LÉTESIT: vízműveket, csatornázásokat, vízvezeték és légszuszberendezéseket, központi fűtéseket.

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve küldetnek.